

Bilag.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 126 af 13. Juni 1914 om Jordemodervæsenet.

Med Tak for den velvillige Behandling, ovennævnte Forslag fik i Landstinget d. 15. f. M., herunder en særlig Tak til Indenrigsministeren og til Ordførerne for de forskellige Partier, tillader undertegnede sig paa Foreningens Vegne ærbødigst at henvende sig til det ærede Udvalg, at der under Udvalgsbehandlingen af Forslaget maa ske Ændring i Forslagets § 6, sidste Stykke, vedrørende Vilkaarene for Ferie.

I den foreliggende Form vil Lovforslaget paa dette Punkt ikke faa den fulde Virkning for Jordemødrene — ja, vel nærmest slet ingen Virkning —, saaledes at Følgerne vil blive, at Jordemødrene maa give Afkald paa — som hidtil — at faa Ferie.

Jordemødrenes Kaar ligger nemlig saaledes, at de er nødsaget til at tage hver Tikroneseddel i Betragtning, idet Gennemsnitsindtægten ligger saaledes, at der haves fra 1 800—2 400 Kr. i Kontanter til Raadighed — ud over Boligen.

Af fornævnte kontante Beløb maa Jordemoderen afholde sine Udgifter til Skatter (ca. 100 Kr.), Sygekasser og Forsikring (ca. 200 Kr.) samt Hjælp i Huset (Løn og Kost ca. 700 Kr.), jfr. Instruksens § 21, Stk. 5.

Der bliver saaledes til Jordemoderen selv kun et Beløb paa ca. 800 Kr. til ca. 1 400 Kr. til de egentlige Leveudgifter til Kost, Beklædning, Lys og Varme — samt til Erhvervets særlige Omkostninger i sanitær Henseende, Beklædning, Vask — samt eventuelt Afdrag og Forrentning af Læsegæld; skal Jordemoderen iagttage en passende Levestandard, er det jo næsten ikke til at se, hvorledes der skulde blive noget tilovers — eller hvorledes en Jordemoder skulde turde lade noget Beløb gaa fra sig.

Og for Jordemødre synes der jo efter Forslaget — i Modsætning til andre Befolkingsklasser — at skulle komme til at gælde det, at der ikke bliver Tale om Ferie „uden Afkortning i Indtægt.“

De 30 Kr.s Feriegodtgørelse er jo efter Lovforslaget kun en Skueret, idet det, Loven her synes at give, samtidig reduceres paa anden Maade, idet Reservejordemoderen under Ferien har Ret til hele Betalingen for Distriktsjordemoderens Forretninger — altsaa taget gennemsnitligt for Landdistrikters Vedkommende Ret til et Gennemsnits-honorar af ca. 55 Kr. og for de smaa Købstæders Vedkommende ca. 66 Kr.

Paa den Maade taber Distriktsjordemoderen i Indtægt enten ca. 55 Kr. minus 30 Kr. = 25 Kr. — eller ca. 66 Kr. minus 30 Kr. = 36 Kr. — altsaa i Modstrid med Lovens Ord „uden Afkortning i Indtægt“, og i Strid med Bestemmelserne i Ferie-lovens § 6 eller disses Analogi.

Det maa derfor holdes for paa Foreningens Vegne, at dennes Forslag om Feriegodtgørelse paa 50 Kr. maatte bibeholdes, eller eventuelt at Reservejordemoderen maatte afgive $\frac{1}{3}$ af Distriktets Indtægter saaledes som hidtil.

Vinten pr. Lund St., Østjll., den 1. Marts 1939.

Ærbødigst

(Navn).